(reportáž z druhého semifinále soutěže Notování pod Vyšehradem)

Seznam soutěžících na druhém semifinále soutěže Notování pod Vyšehradem 5. dubna 2007 zněl velmi zajímavě. Potvrdil, že soutěž je třeba chápat především jako příležitost si zahrát a nelze k ní přistupovat bez určité míry nadhledu. V opačném případě by musely být udělovány ceny v kategoriích, protože vedle sebe soutěží vynikající písničkář, kapela hýřící melodickými nápady či jiné, stejně dobré uskupení muzikantů, tvořící zcela jinou kategorii.

Ten večer soutěžilo pět semifinalistů.

Jako první stála na pódiu kapela **Kámen úrazu** vedená "štajgrovou" Danielou Sedláčkovou. Kámen úrazu hraje a zpívá především vlastní skladby, u nichž většinu textů skládá Daniela Sedláčková. Melodie skládá rovněž Daniela, nebo Honza Komín z Načasu či Michal Aron. Kdo by chtěl vzít na jakýkoli festival Kámen úrazu jako "otevírací kapelu", neudělá chybu, protože ta dokáže publikum rozpohybovat. Ten večer zněly písně :
Bída s nouzí, Noční vlak, Až bude nejhůř
a
Chtěl bych
. Většinu sól zpíval tentokrát suverénně Michal Aron, jen třetí bluesovku si "střihla" Blanka Matoušková. Noční vlak, skladba Honzy Komína, je typická
"vlakovka" velmi dobře šlapající. Bídu s nouzí složil bývalý baskytarista Michal Jursa, který ji rovněž i zpívával. Dnes ji neméně dobře zpívá Michal Aron. Místo dvojnásobného otce Martina Laseviče, čerstvého táty dcerky Kristíny, zaujal Tomáš Zeman. Bouřlivý potlesk svědčil o tom, že Kámen úrazu má své stálé fanoušky, kteří se dostavili, ale jistě netleskali jen oni.

Michala Vaňka poznáte na dálku podle štíhlé vysoké postavy a podle toho, že většinou nese pod paží elektrické klávesy.Tento písničkář splňuje romantickou představu o podobě básníka, a když začne hrát, stává představa skutečností. Michal Vaněk zahrál (na klávesy a kytaru) tyto čtyři vlastní skladby: *Hádě blues, Annemarie, Kacířem slov* a *Stála panna*.
Každá skladba byla žánrově trochu jiná (blues, balada či lidová píseň), ale společným jmenovatelem je tradičně velmi básnivý text a osobité podání písně. Snad nejvíce mě zaujala čtvrtá píseň, Stála panna, jakoby byla napsána někdy dávno, někde na Moravě, neznámým lidovým básníkem. Jenže autor je živý a žije v Novém Boru.

Bodlo z Chodova u Karlových Varů prokazuje několik skutečností. Za prvé, že dost daleko od "varu velkoměsta" může vyrůst kapela, která svou kvalitou bezesporu převyšuje řadu kapel narozených v Praze. Za druhé, tahle kvalitní kapela není doma prorokem, protože holt folková kultura u nich v regionu kvete nic moc. Bodlo mi ústy svých členů řeklo, že ročně mají pouze dvacet koncertů a postupně přibývají ty, které jsou daleko za hranicemi kraje pod Krušnými horami. Kapela opět ve výběru písní vsadila na jistotu. Slyšeli jsme písně *Realidad con don cella Pauline, Až jednou přijdeš, Pravoslavná vánoční koleda*
a asi nejznámější
Rebelka Manto Mavrojenisová
. Bodlo si některými podivnými názvy písní tak trochu střílí nejen z publika, ale hlavně z recenzentů, kdy čeká, kdo zase poplete název. Spíše ale kritika, či spíše někteří kritici, vytýkají Bodlu ne dost dobré texty. Bodlo sice už dávno nehraje ve stylu BG, ale většina jeho písní je založena na refrénech s táhlými samohláskami, kde, podobně jako v BG, nelze očekávat řešení problémů jsoucna a nejsoucna. Přiznám se, že "nářez" Bodla posunuje analýzu jeho textů tak trošku do pozadí. Konečně, jsou jistě kapely s lepšími texty, ale u nich jaksi necítím ani stín posluchačské extáze. U Bodla, především díky hlasu Zdeňka Smolíka, se ono mrazení dostavuje pravidelně.

Duo Petr Babec a Honza Rejhon s názvem **Hořký kafe** mě dostalo už v základním kole. Tentokrát jsme slyšeli písně : *Nahota, Volný pád, Záclony*
a
Lešek
. Na první pohled si na jevišti hrají dva muzikanti, zdánlivě jakoby nic. Bezpražcová baskytara si povídá s kytarou a zní osobitý zpěv Honzy Rejhona. Jenomže v tom "jakoby nic" je tolik muzikantské radosti, lehkosti a nápadů, že by na ně řada muzikantů mohla stát dlouhou frontu. Na všechny by se trochu dostalo a Hořkýmu kafi by neubylo. Hořký kafe je zatím, a domnívám se, že do konce soutěže, muzikantskou špičkou letošního ročníku.

Jako poslední bojovala v semifinále kapela **4zdi** z Pelhřimova. Parta složená ze tří kluků a jedné dívky nám zahrála a zazpívala písně: *Ne dospalá, Mezi tebou a mnou, Jsem blízko*
a
Málo dní zbývá
. Je potěšitelné, že jihočeská folková tradice, založená na zpěvnosti a hezkých melodiích, má svého pokračovatele. Kapela nemá mezi sebou hvězdu, která ostatní převyšuje, je to docela dobře zpívající parta a patrně to je parta i mimo koncerty a zkoušky. Texty písní nejsou sice zpívané básně, protože druhý Žalman se na jihu Čech zatím nenarodil, ale celkový dojem z poslechu kapely je příjemný a milý. Bezesporu ten, kdo navštíví některý z koncertů kapely 4zdi nezačne po deseti minutách sledovat hodinky a přemýšlet o tom, zda bude přestávka. Takže nezbývá, než té čtveřici z "Pejru" a okolí města bratrů Lipských držet palce.

Po pauze vystoupila jako host kapela **Lístek**. Bohužel, obvyklé veselí večera posmutněla zpráva o tom, že náhle zemřel Bob Zelenka, guru kapely Bob a bobci. Takže nejen Jan Antonín Pacák nebo Franta Kotva ze Žlutého psa, ale i další muzikant už hraje někde nahoře. Dělník je smrtelný?. Lístek sice hrál na FOLKtime party, ale bez Jirky Alvy Matěka a jeho banja. Takže jsem si po delší době mohl vychutnat tuhle dnes už legendární kapelu, v níž se vystřídala řada osobností. Lístek je trampská kapela, která ale svou lásku k přírodě, volnosti a cti nedává najevo obvyklými zavedenými frázemi a klišé. U takových autorských osobností jako jsou Zbyněk Zatloukal a Jiří Alva Matěk to ani není možné. Kolikrát jsem už slyšel
Bránu
,
Lucernu
či
Kříž
od Zbyňka Zatloukala a pokaždé mi je stejně dobře.
Dharmoví tuláci
od Alvy Matěka osvědčují, koho autor rád čte. Krom toho Panova flétna, zpěv a v neposlední řadě zcela zvláštní půvab Sylvy Čekalové a suverénní smyčec na kontrabasu Radka Polívky dotvářejí zlatý rám diváckého zážitku. Lístku, bylo mi velkým potěšením!

Po chvilce napětí nás Belmondo seznámil s výsledky diváckého hlasování.

Pořadí písní:
5. místo: *Nedospalá* (4 zdi)
2 až 4. místo: *Až bude nejhůř, Noční vlak* a *Bída s nouzí* (vše Kámen úrazu)
1. místo: *Rebelka Manto Mavrojenisová* (Bodlo)

Pořadí soutěžících:
5. místo: **Michal Vaněk**
3 až 4. místo: **4zdi** a **Hořký kafe**
2. místo: **Kámen úrazu**
1. místo: **Bodlo**

Do finále tedy postupuje kapela **Bodlo** z Chodova u Karlových Varů.

Ve třetím semifinále dne 3. května 2007 od 19:30 v P-klubu Trojická uvidíme a uslyšíme skupiny **Epy de Mye**, **Hudbanda**, **Netřísk** a **Špunt** a duo **Jakub Kořínek a Katka Misíková**.

Jako host vystoupí
Martina Trchová
s kontrabasistou
Michalem
Pospíšilem
.